

incurreret, in quibus instantia et maxima difficultas inesse videtur, ex supra dictis bene perspectis solvitur abs ulla hæsitatione: constat enim juxta mentem D. Thomæ supra ostensam, quod prius fuit inesse debitum contrahendi peccatum originale, ut B. Virgo comprehenderetur in redemptione, et sic pertineret ad Christum; esset ergo inconveniens juxta hanc mentem quod gratia præveniens qua præservata est a contrahendo actualiter et formaliter tale peccatum, et qua redempta est ab illo per Christum, esset inquam inconveniens, quod impediret tale debitum, quia impediret etiam illius redemptionem, et excluderet illam a Christo Redemptore. Quod autem hoc unice intendat Sanctus Doctor, manifestissime appareat ex tota ejus mente, quæ sita est in adstruendo maxima privilegia B. Virginis, salvis privilegiis Christi, ut ex dictis patet. Manet ergo integra doctrina deffinita ab Ecclesia in Bulla dogmatica in mente juxta quam scripsit Divus Thomas.

CONCLUSIO.

Absoluto jam Articulo præcedenti, totam quæstionem paucis verbis finiendam reassumamus. Subjectum nobis propositum fuit investigare mentem Divi Thomæ de Immaculata B. Virginis Mariæ Conceptione, nuper inter fidei dogmata a SS. Pio PP. IX toto plaudente terrarum orbe collocata. Ad quod nihil oportunius nobis visum fuit quam methodum Divi Thomæ, pro nostra tenuitate in proposita disquisitione aliquatenus saltem imitari; prout et fecimus inquirendo, primo, omnia et singula quæ in operibus Divi Thomæ prout nunc evulgatis existunt, adversari vel in specie videntur, et proponendo ea absque ulla dissimulatione, immo logice et scholastice arguendo: secundo, eadem diligentia monstravimus testimonium favorable quod opponi in argumento *Sed contra* oportebat: tertio, disquisitionem instituimus, inquirendo theologice de mente Ecclesiæ in deffinitione dogmatica, prout et fecimus ex ipsa Bulla Pii IX et Literis Apostolicis in ipsa citatis, rigorose signifi-

cationem verborum stabiliendo; deinde, inquisitionem fidelissimam et rigorosam, toto conatu aggressi sumus de mente Divi Thomæ circa idem subjectum, perlustrando diligentissime quidquid in ejus operibus lucem ad tantum argumentum apprime dilucidandum conferre videretur; ex quibus omnibus summa fide, et studio non minimo, mentem Sti. Doctoris cum mente Ecclesiæ apprime consentaneam esse, et nihil discrepantia inter utramque reperiri, asseveranter respondendum nobis esse concludimus; et ex his omnibus iterum confirmamur quod Tridentina Synodus, cui maxime nota fuit doctrina et mens D. Thomæ, et quæ sua omnia decreta de peccato originali ex doctrina, mente et littera Divi Thomæ de promiserat, dum firmissime asseruit in ejus mente non comprehendi Beatam Virginem dum de peccato originali contracto agebat, latenter, sed etiam clare mentem Divi Thomæ in nostro proposito aperuit: quarto et ultimo, ex præmissis et ex inquisitione uniuscujusque loci quæ objicienda initio venerant, soluta omnino ni fallimur reliquimus.

Sed ne cui vel fortasse aliqua dubitatio sub-

oriri possit, liceat nobis mentem Divi Thomæ in lucem clarissimam collocare: ad quod adeo fideliter procedere volumus, ut pro majori parte verbis ipsius utamur.

Sanctus Doctor hoc sibi absolute proponit, quod B. Virgo Maria Mater Filii Dei facta de Spiritu Sancto concipiens, excellentissima puritate niteret, per quam congrueret tanto Filio. Ad hoc, initium sumit ex maternitate divina ad quam prædestinata est, ut ex ea Filius Dei carnem sumeret pro redemptione humani generis, et ideo vocatum est nomen ejus Jesus, id est, Salvator seu Redemptor: hæc redemptio, juxta mentem divinam, facienda erat a Filio Dei per carnem humanam desumptam ex Adamo, mediante Matre, quæ ideo necessario originem trahere debebat ab Adamo secundum seminalem rationem, et ideo cum debito peccati originalis, et non in ea puritate in qua fuit. in statu innocentia, quia hoc erat proprium solo Christi, qui non secundum seminalem rationem, sed virtute Spiritus Sancti conceptus, veram carnem humanam in integritate primi status assumpsit. Ex hoc principio Sanctus Doctor infert quod B. Virgo præ cæteris o-

mnibus habuit excellentissimam puritatem, sed per Christum, hoc est, ex gratia Christi, quia eam gratiam habuit ad hoc ut Mater Filii Dei esset, et congrueret tanto Filio. Inde infert quod si puritas Mariæ fuit ex Filio et per Filium Redemptorem, fuit ergo redempta; quia alioquin non pertineret ad Christum, quod est inconveniens. Sed quomodo redempta? Per sanctificationem ampliorem quam omnium aliorum etiam in utero sanctificatorum. Hæc autem redemptio fuit modo sublimiori, præservando illam, non a debito, quod annexum erat carni Adami seminaliter traductæ, sed a peccato formaliter sumpto, hoc est a macula vel labe peccati originalis, et hoc per gratiam in subjecto capaci receptam, quod subjectum non est nisi creatura rationalis, et ideo præservata a tali peccato contrahendo in instanti quo jam facta est creatura rationalis, scilicet, quando anima unita fuit corpori omnibus suis membris jam instructa: et hic est modus excellentissimus, quo, salvis privilegiis Christi, B. Virgo adeo sancta fuit, tanta abundantia gratiæ, ut ab omni peccato conservaretur immunis, et ejus puritas esset talis, ut major sub

Deo nequeat intelligi. Et advertas quæso, lector benevole, quod si tollas privilegia Christi, etiam per consequens omnia Virginis Beatæ privilegia tollis; quia omnia illa ex hoc capite profluunt, scilicet, ex eo quod Mater Dei et esset futura, et revera facta est. Et etiam advertas, quod si a Matre naturam Adami subtrahas, redemptionem destruis. Et præterea advertas, quod redemptio B. Virginis ampliori et sublimiori modo facta illo axiomate congruat, scilicet: *per quod unumquodque tale, et illud magis;* nam Christus constitutus est a Deo hominum Redemptor et maxime fidelium, et hoc in natura accepta a Virgine; ergo vel in primis et modo excellentissimo ipsa redempta per cuius carnem unitam Filio Pei omnes redempti. En Angelici doctrinam, omnino philosophicam, summe theologicam, et nihil ab Ecclesiæ doctrina discrepantem, immo omnimode congruentem.

Bene ergo dictum fuit a nobis: *Gaudeamus omnes, gaudeat catholicus orbis, gaudeat litteraria Respublica, nostrum denique Seminarium exultet, dum omnibus bene perspectis fideliterque discussis, nitidissime appareat Ma-*

gistrum a Leone XIII Papa nostro novissime
toto orbi propositum, bene et optime de B.
Virgine sensuerit; bene et optime philosophan-
do theologice, ejus Immaculatum conceptum
demonstraverit. Gratias igitur quam humilli-
mas et maximas Deo O. M. a nobis agantur,
eo quod nihil dubitationis, nihil anxietatis, ni-
hil timoris de mente et sententia Angelici Do-
ctoris vel in umbra supersit.

LAUS DEO.

OPUSCULO
SOBRE ESTUDIOS DE SAGRADA ESCRITURA
POR
EL OBISPO DE LEON,
QUE CONTIENE
SU SEPTIMA Y OCTAVA
PASTORAL,
Y
LOS APUNTAMIENTOS
Sobre los metodos y reglas de exposicion
PARA
TEXTO DEL SEMINARIO CONCILIAR
DE LA DIOCESIS.

Leon, 1874.

TIP. DE JOSE M. MONZON.— Casa de la Condesa.